

hvorvidt det er rigtig, at Tilveiebringelsen af Midler til Opfyldelsen af alle de Fordringer, der i stedse større og større Grad, gjøres til Communen og lægge større og større Beslag paa Skatteydernes Egne, udelukkende bør skee gennem den personlige Beskatning alene, uden at Eiendommene berøres deraf. Det er imidlertid at vente, at Spørgsmaalet om, hvorvidt der muligens kunde være Trang for Communen til ogsaa gennem forøgede Eiendomsfalter at erholde en til dens stedse stigende Fornødenheder passende Indtægt, ligeledes vil blive taget under Overveieelse af det ovennævnte af Communalbestyrelsen nedsatte Udvalg. — Ligesom Communalbestyrelsen i Henhold til det Anførte har formeent, at der ikke for Dieblilket var nogen Anledning fra Communens Side til at søge Bestemmelserne om Eiendomsfalterne i Loven af 19de Februar 1861 ændrede, saaledes maa ogsaa Ministeriet være af den Formening, at der ikke nu bør foretages nogen Forandring i disse Bestemmelser, men at Spørgsmaalet om mulige Forandringer i samme i ethvert Fald bør forbeholdes Afgjørelse til et senere Tidspunkt.

Hvad angaaer de øvrige Bestemmelser i Loven af 19de Februar 1861, der handle om Indkomstskatten og give Regler for dens Paaaligning, er der hverken af Magistraten eller af Borgerrepræsentantskabet reist Spørgsmaal om at forlade Indkomstskatten som Beskatningsnorm; derimod har Magistraten formeent, at Loven, naar Spørgsmaalet bliver om, hvem Skatten skal paalignes og hvorledes den skal paalignes, i flere Henseender trænger til Forandring og Tydeliggjørelse. Da de Ændringer i og Tillæg til Bestemmelserne om Indkomstskat i Lov af 19de Februar 1861, som Magistraten derfor har fundet sig foranlediget til at foreslaae, hverken ere faae eller ubetydelige, og det formeentlig vilde være mindre rigtig, i alt Fald mindre overskueligt og mere besværligt baade for Skatteyderne og Ligningscommissionen, at have disse Tillæg og Ændringer i en særskilt Lov og de ikke ændrede Bestemmelser i Lov af 19de Februar 1861 i en anden Lov, har Magistraten sammenarbejdet begge Dele til et selvstændigt nyt Lovforflag. Efterat Sagen derpaa har været Gjenstand for Forhandling med

Borgerrepræsentantskabet, foreligger der som Resultat heraf det som Bilag hermed følgende Forflag fra Communalbestyrelsen til Lov om Paaaligning af Indkomstskat i Staden Kjøbenhavn, saaledes affattet, at det deraf fremgaaer, om hvilke Punkter, der ikke er tilveiebragt Enighed mellem Magistraten og Borgerrepræsentantskabet, og om hvilke hver af Communalbestyrelsens Afdelinger derfor har fremsat særligt Forflag (Bilagets §§ 12 og 16).

Det er paa Grundlag af det fra Communalbestyrelsen saaledes fremkomne Forflag, at Ministeriet har affattet det foranstaaende Forflag til Lov om Paaaligning af communal Indkomstskat i Staden Kjøbenhavn. I eet væsentligt Punkt finder der dog en Afvigelse Sted, idet Ministeriet ikke har kunnet slutte sig til hvad der af Communalbestyrelsen i saa Henseende er bragt i Forflag. Ifølge Lov af 19de Februar 1861 § 6 kan Indkomstskatten alene paalignes Stadens Indvaanere eller dem, der have Bopæl i Kjøbenhavns Commune, hvad enten de tillige have Bopæl andetsteds eller ikke. Allerede da Spørgsmaalet om en Revision af Loven af 19de Februar 1861 forelaa i 1864, var det af Magistraten foreslaaet, at der til Lovens § 6 burde skee en Tilføining om saadanne Personers Skattepligt, som, uden at boe i Kjøbenhavn, der drive Næring eller forestaae et Embede eller en Bestilling, hvad enten det er i det Offentliges eller i Privates Tjeneste. Det ovennævnte Folkethingsudvalg foreslog i disse Tilfælde at dele Skatten ligeligt mellem Erhvervscommunen og Opholdscommunen. Uagtet lignende Bestemmelser som de, der saaledes af Udvalget dengang bleve foreslaaede, nu ere bragte i Forflag af Communalbestyrelsen (jvfr. det medfølgende Bilag §§ 3. b. c., 4 og 5), har Ministeriet dog ligesaalidt nu som tidligere kunnet finde Anledning til at forlade det Princip, hvorpaa den communale personlige Skat hidtil overalt i Riget har hvilet, at Skattepligten nemlig afhænger af fast Ophold i vedkommende Commune, og man har navnlig ikke kunnet tillægge den Omstændighed videre Indflydelse, at tilsvarende Bestemmelser til de af Communalbestyrelsen nu foreslaaede findes optagne i de seneste Love angaaende Udredelse af Indkomstskat til Stats-